

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin Orestin Pircu în Dosarul nr. 6.393/94/2019 al Judecătorei Bufta — Secția civilă și, respectiv, de Judecătoria Bufta — Secția civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 6.403/94/2019 al acestei instanțe și constată că dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Bufta — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 martie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.528/2022 privind stabilirea Procedurii de acordare a facilităților fiscale în domeniul construcțiilor

Având în vedere dispozițiile art. 60 pct. 5, art. 138¹ alin. (1), art. 154 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 60 pct. 5 lit. d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.528/2022 privind stabilirea Procedurii de acordare a facilităților fiscale în domeniul construcțiilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 1 iulie 2022, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)—(3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul fiscal*, pentru activitatea desfășurată în România, în baza contractului individual de muncă, până la 31 decembrie 2028 inclusiv, în domeniul construcțiilor, beneficiază de facilități fiscale dacă

sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal.”

2. La articolul 3, alineatele (4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Pentru angajatorii existenți la data de 1 ianuarie a fiecărui an se consideră ca bază de calcul cifra de afaceri din activitățile prevăzute la art. 60 pct. 5 lit. a) din Codul fiscal și alte activități specifice domeniului construcțiilor, precum și cifra de afaceri totală, realizată cumulativ pentru perioada corespunzătoare din anul curent, inclusiv luna în care se aplică scutirea.

.....
(7) În sensul art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, prin *angajator* se înțelege persoana fizică sau juridică care desfășoară activitățile corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute la art. 60 pct. 5 lit. a) din Codul fiscal, îndeplinește cumulativ condițiile de

acordare a facilităților fiscale și poate, potrivit legii, să încheie contracte individuale de muncă.”

3. La articolul 3, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Acordarea facilităților fiscale constituie responsabilitatea angajatorului/plătitorului de venituri.”

4. La articolul 6, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru determinarea procentului de 80% din cifra de afaceri totală, la calculul cifrei de afaceri realizate efectiv din activitatea de construcții, angajatorii au în vedere numai veniturile din activitatea de construcții desfășurată pe teritoriul României. Veniturile realizate din întreaga activitate desfășurată pe teritoriul României se vor avea în vedere pentru calculul cifrei de afaceri totale.

(3) Prin *activitatea desfășurată pe teritoriul României*, în înțelesul prezentei proceduri, se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România, în scopul realizării de produse și prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidență al beneficiarilor.”

5. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — În vederea aplicării facilităților fiscale în domeniul construcțiilor, angajatorii care desfășoară activitățile aferente cel puțin unuia din codurile CAEN prevăzute la art. 60 pct. 5 lit. a) din Codul fiscal procedează după cum urmează:

1. În cazul angajatorilor existenți la data de 1 ianuarie a fiecărui an:

a) se calculează raportul între «Cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții» și «Cifra de afaceri totală» determinate conform art. 4, cumulativ pentru perioada corespunzătoare din anul curent, inclusiv luna în care se aplică scutirea;

b) în situația în care procentul rezultat din calculul raportului de la lit. a) este de cel puțin 80% din «Cifra de afaceri totală» determinată conform art. 4 pct. 1, facilitățile fiscale se acordă pe durata anului în curs cu respectarea condiției prevăzute la art. 60 pct. 5 lit. a) din Codul fiscal pe toată perioada aplicării facilităților fiscale;

2. În cazul angajatorilor nou-înființați:

a) indicatorii «Cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții» și «Cifra de afaceri totală» determinați conform art. 4 se calculează cumulativ de la data înregistrării, inclusiv luna în care se aplică scutirea;

b) pentru a beneficia de facilitățile fiscale, raportul între «Cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții» și «Cifra de afaceri totală» determinate conform lit. a) trebuie să fie în procent de cel puțin 80%.”

6. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Condiția prevăzută la art. 60 pct. 5 lit. c) din Codul fiscal, privind salariul brut de încadrare, se consideră îndeplinită după cum urmează:

a) în cazul contractelor individuale de muncă cu normă întreagă, încheiate potrivit legii, veniturile brute lunare din salarii și asimilate salariilor sunt calculate la un salariu brut de încadrare pentru 8 ore de muncă/zi de minimum 4.000 de lei lunar.

Salariul minim brut pe țară de 4.000 de lei lunar este stabilit proporțional cu câștigul salarial brut de bază pentru un program de lucru în medie de 165,333 de ore pe lună.

Pentru salariații care au încheiate contracte de muncă cu timp parțial, încheiate potrivit legii, facilitățile fiscale se acordă numai dacă venitul brut lunar din salarii și asimilate salariilor este calculat proporțional cu salariul brut de încadrare pentru un program de lucru normal de 8 ore/zi;

b) în situația în care o persoană fizică realizează venituri, în baza a două sau mai multe contracte individuale de muncă, încheiate potrivit legii, în aceeași lună, la același angajator, în vederea acordării facilităților fiscale se verifică mai întâi dacă fiecare contract individual de muncă respectă condiția prevăzută la art. 60 pct. 5 lit. c) prima teză din Codul fiscal, respectiv dacă venitul brut este calculat la un salariu brut de încadrare pentru 8 ore de muncă/zi de minimum 4.000 de lei lunar, în cazul contractului individual de muncă cu normă întreagă, sau dacă venitul brut lunar este calculat proporțional cu salariul brut de încadrare pentru un program de lucru normal de 8 ore/zi, în cazul contractului individual de muncă cu timp parțial. Pentru acordarea facilităților fiscale, veniturile aferente contractelor individuale de muncă care respectă condiția de raportare la 4.000 de lei se cumulează. În acest caz, facilitățile fiscale se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor care cumulate nu depășesc plafonul prevăzut la art. 60 pct. 5 lit. c) din Codul fiscal. Pentru partea care depășește acest plafon nu se acordă facilitățile fiscale.

(2) Pentru veniturile brute lunare din salarii și asimilate salariilor, realizate în baza unui contract individual de muncă, mai mici de 4.000 de lei/lună, facilitățile fiscale se acordă numai dacă este îndeplinită condiția ca acestea să fie calculate la un salariu brut de încadrare cel puțin egal cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată stabilit în bani, fără a include indemnizațiile, sporurile și alte adaosuri, de minimum 4.000 de lei lunar, pentru un program de lucru în medie de 165,333 de ore pe lună.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș